

DZIENNIK

ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 4).

Redakcja i Administracja czynna od
9-ej do 2-ej popoł.

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem):
cała strona—40 zł., $\frac{1}{2}$ strony—20 zł. $\frac{1}{4}$ stro-
ny—10 zł., na marginesie 10 zł. wiersz pe-
titowy jednoszpaltowy lub jego miejsce 15 gr

Prenumeratę przyjmuje Wydział do
Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Prenumerata kwartalnie 4 zł.

Cena egzemplarza 50 groszy.

Nr. 10
(268)

Lublin, dnia 11-go maja 1929 roku.

Rok IX.

WYBORY RADY MIEJSKIEJ MIASTA LUBLINA.

WOJEWODA LUBELSKI
L. 985/1

Lublin, dnia 19 kwietnia 1929 r.

Przedmiot: m. Lublin—
Wybory Rady Miejskiej.

Do
Pana Kierownika Zarządu Miejskiego
m. Lublina.

Nawiązując do zarządzenia mego z dnia 27 marca b. r. L. 392/Sm., zarządzam na podstawie § 4 rozp. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 24 maja 1927 r., zawierającego regulamin wyborczy do rad miejskich (Monitor P. Nr. 119/927), wybory nowej Rady Miejskiej miasta Lublina i za dzień zarządzenia tych wyborów po myśli podanego wyżej § 4 regulaminu oznaczam dzień 12 maja b. r., przy czem dni świąteczne nie powodują opóźnień rozpoczęcia ani ukończenia terminów przewidzianych w powyższym regulaminie wyborczym.

Po dokonaniu wyborów Rady Miejskiej m. Lublina należy przedłożyć mi wykaz radnych i członków nowo wybranego Magistratu z podaniem odnośnych personalji tych osób co do wieku, zawodu, wykształcenia, wyznania, narodowości i przynależności partyjnej.

Jednocześnie zwracam się do Prezesa Sądu Okręgowego w Lublinie o wyznaczenie sędziego na Przewodniczącego głównej komisji wyborczej.

Wojewoda Lubelski

(—) A. Remiszewski.

DZIAŁ URZĘDOWY.**Zarządzenie Nr. 126.**

Z dniem 1 maja r. b. kasuję odrębną rachunkowość Miejskiej Komunikacji Autobusowej i prowadzenie tej rachunkowości poruczam Oddziałowi Rachuby i Kontroli Wydziału Finansowego.

Wszystkie książki i dowody, dotyczące buchalterji, Zarząd Autobusów przekaże temuż Oddziałowi.

Lublin, dnia 27 kwietnia 1929 r.

Kierownik Zarządu Miejskiego
m. Lublina (—) *Czerwiński.*

Z obrad Magistratu.

Posiedzenie z dnia 1 lutego 1929 r., uchwalono:

1) Ustalić następujące ceny biletów za przejazdy autobusami miejskimi na poszczególnych liniach, a mianowicie.

LINJA „A“

Dworzec—Koszary (bezpośr.)	40 gr.
„ — Magistrat (i odwr.)	40 „
Magistrat—Al. Długosza . . .	20 „
Al. Długosza—Koszary . . .	20 „
Magistrat—Koszary	40 „
Dworzec—Cukrownia (i odwr.)	20 „

LINJA „B“

Dworzec — Kalinowszczyzna (Most) bezpośr.	40 „
Dworzec—Magistrat	40 „
Magistrat—ul. Ruska	20 „
ul. Ruska—Most na Kalinowszczyźnie	20 „
Magistrat — Kalinowszczyzna (Most)	40 „
Kalinowszczyzna — (Most) — Rzeźnia.	20 „

LINJA „C“

Dziesiąta—ul. Lipowa	40 „
„ —Pl. Bychawski (i odwrotnie)	20 „
Pl. Bychawski—Magistrat	40 „

2) Wprowadzić w czasie możliwie najkrótszym abonamenty 10-o przejazdowe z opłatą po 30 gr. za przejazd we wszystkich kierunkach.

3) Przeprowadzić korespondencję z firmą „Skoda“ w Warszawie, w sprawie nabycia dalszych 6-ciu podwozi autobusowych oraz jednego samochodu osobowego.

4) Wydać 9 biletów wolnej jazdy dla Wydziału Spraw Ogólnych dla 8-miu woźnych dzielnicowych i jednego woźnego z rezerwy, polecając Kierownictwu Autobusów Miejskich rozliczenie się za powyższe przejazdy z Wydziałem Spraw Ogólnych.

5) Dla obsługi Miejskiej Komunikacji Autobusowej Magistrat uchwała zaangażować potrzebny personel w składzie następującym:

a) 13 szoferów z płacą po 300 zł. miesięcznie + premja do 2 groszy od 1 klm.;

b) 12 konduktorów z płacą po 200 zł. mies. + premja 1.20 zł. od sprzedanych 1.000 sztuk biletów;

c) 2 kontrolerów z płacą 350 zł. mies.;

d) 1 monter mechanika z płacą 380 zł. mies. + premja od oszczędności w zużyciu paliwa i smarów;

e) 1 kasjera z płacą 250 zł. mies.,

f) 1 księgowego „ 300 „ „

g) 1 ślusarza „ 220 „ „

h) 2 dozorców „ 150 „ „

i) 4 chłopców „ 100 „ „

Razem osób 37.

6) Wszystkim tym pracownikom wypłacać ponadto 15 proc. dodatek komunalny do płac wskazanych pod p. 5; uznać tenże personel za kontraktowy i zawrzeć w przyszłości z pracownikami indywidualne umowy.

7) Pomoc lekarską udzielać na ogólnych zasadach dla personelu stałego.

8) Ubezpieczyć od wypadków.

Na pokrycie należności za dostarczone materiały drzewne wystawić 2 weksle na zlecenie Lejby Rozenberga w miejscu, a mianowicie:

a) na zł. 10.000 (dziesięć tysięcy)—z terminem płatn. 4 lipca 1929 r.,

b) na zł. 10.000 (dziesięć tysięcy)—z terminem płatności 24 lipca 1929 r. i do podpisania powyższych weksli, w imieniu Magistratu, upoważnić Prezydenta miasta, p. Antoniego Pączka i Ławnika Magistratu, p. Tadeusza Kadurę.

Posiedzenia z dnia 7 lutego 1929 r., uchwalono:

Na pokrycie weksli, wydanych firmie „Fabryka Kabli Sp. Akc. w Krakowie“, płatnych 1-go lutego na sumę zł. 23.000 za dostarczone kable, wystawić wzamian nowe weksle płatne 15 marca r. b.; do podpisania weksli w imieniu Magistratu upoważnić Prezydenta miasta, Antoniego Pączka i Ławnika Magistratu, Tadeusza Kadurę.

Magistrat uchwała wystawić weksle dla niżej wymienionych firm za dokonane dostawy dla Elektrowni, a mianowicie.

1) Firmie „Polskie Zakłady Siemens“ w Warszawie, ul. Foksal 18, za zamówione liczniki za kwotę fr. szw. 1.504 i zł. 7.500, z terminem płatności dn. 7 i 8 maja r. b.

2) Firmie H. Zieleziński, Warszawa za dostawę kjosków na sumę 50.395 zł. 50 gr. płatne dn. 9, 15. i 16 maja r. b.

3) Firmie Tow. Akcyjne Hr. St. Ledóchowski, Warszawa, Przemysłowa 24, za siatki i bramy do oparkania na sumę zł. 4.245, płatne dn. 22 maja r. b.

4) Firmie „Fabryka Przewodów Rurowych Compensator W. Maciejewski i S-ka“, Warszawa, Sw. Stanisława 13, za dostarczone przewody parowe i wodne na sumę zł. 10.925, płatne dnia 23 maja r. b. Do podpisania weksli w imieniu M-tu upoważnia się Vice-Prezydenta miasta, p. dr. Drożdża i Ławnika Magistratu, p. Tadeusza Kadurę.

Posiedzenie z dnia 8 lutego 1929 r., uchwalono:

1. Wypłacić Towarzystwu Uniwersytetu Robotniczego Oddział w Lublinie w formie subsydjum złotych 1500. Sumę tę pokryć z 10.000 złotych, wstawionych do budżetu miasta na rok 1928/9, w paragrafie 83 (Dz. VII Kultura i Sztuka).

2. Wypłacić Towarzystwu Robotniczemu Przyjaciół Dzieci Oddział w Lublinie w formie subsydjum zł. 1.000. Sumę tę pokryć z 10.000 zł., wstawionych do budżetu miasta na rok 1928/9, w paragrafie 83 (Dział VII Kultura i Sztuka).

3. Wypłacić Lubelskiej Spółdzielni Spożywców na wprowadzenie 5-cio le-

tnich kursów dla dorosłych w formie subsydjum zł. 500. Sumę tę pokryć z 10.000, wstawionych do budżetu miasta na rok 1928/9 w paragrafie 83. (Dz. VII Kultura i Sztuka).

4. Wypłacić Zjednoczeniu Szkół Żydowskich Oddział w Lublinie w formie subsydjum złotych 1500. Sumę tę pokryć z 10.000 złotych, wstawionych do budżetu miasta na rok 1928/9 w § 83 (Dział VII Kultura i Sztuka).

5. Przedłużyć pracę pracowników kontraktowych Inspekcji Robót Inwestycyjnych p.p.: M. Pobochoy, M. Morawca, F. Krzysztonia oraz gońca do dnia 1 kwietnia 1929 r. i w związku z tem wstawić do budżetu na rok 1928/29 kwotę 1350 złotych na wypłatę wynagrodzeń.

PRZEPISY

sanitarno-weterynaryjne

w przedmiocie urządzenia i utrzymania stajen i zajazdów, prowadzonych w celach zarobkowych w m. Lublinie, uchwalone przez Radę Miejską dn. 13 grudnia 1928 r. i zatwierdzone przez Wojewodę Lubelskiego reskryptem z dn. 18 stycznia 1929 r. Nr. 127/R.W.

§ 1.

Stajnie i zajazdy, prowadzone jako przemysł w m. Lublinie, mogą być otwierane po uzyskaniu pozwolenia władzy przemysłowej I instancji, wydanego na podstawie opinii komisji sanitarno-weterynaryjnej.

§ 2.

Stajnie i zajazdy nie mogą być urządzone w posesjach gęsto zaludnionych, lub w podwórzach, otoczonych ze wszystkich stron budynkami mieszkalnymi.

U w a g a: Magistrat może zabronić urządzenia stajen i zajazdów w pewnych dzielnicach, bądź w posesjach, przy pewnych ulicach, lecz ten zakaz nie może się dotyczyć stajen i zajazdów, już istniejących i urządzonych zgodnie z niniejszymi przepisami.

§ 3.

Podwórza, gdzie się mieszczą stajnie i zajazdy, winny być obowiązkowo brukowane klinkierem lub kostką, z odpowiednio urządzonejmi spadami i rynsztokami.

§ 4.

Podwórza zajazdów i stajen winny być utrzymywane w należytej czystości, oraz posiadać dostateczną ilość hydrantów do polewania i zmywania powierzchni wodą. Zamiatanie podwórz odbywać się winno po uprzednim obfitem polaniu wodą.

W podwórzach, nie posiadających wodociągów, względnie studni, urządzenie stajen i zajazdów jest wzbronione.

§ 5.

W podwórzach, gdzie się mieszczą stajnie i zajazdy, znajdować się muszą murowane ustępy, z dostateczną liczbą przedziałów, oraz zbiornik cementowy odpowiedniej wielkości, ze szczelnie przylegającą przykrywą na śmiecie i nawóz.

Zbiornik winien być opróżniany codziennie w porze rannej.

§ 6.

Powierzchnie podwórz w nowobudujących się zajazdach i stajniach zajmować winny nie mniej, niż 30×40 metrów kwadr., w istniejących zaś zajazdach i stajniach ustala się maksymalną liczbę fumanek, przyjmując powierzchnię niezbędną dla jednej furmanki nie mniejszą, niż 10 metrów kwadr.

§ 7.

Stajnie lokować należy w budynkach murowanych, posiadających odpowiednie urządzenie do wentylacji i dostateczny dostęp światła dziennego.

Poziom stajni powinien być wzniesiony ponad poziom podwórza o tyle, by wody deszczowe nie mogły się przedostawać do stajen.

Podłogi winny być z odpowiednimi spadami i ściekami, prowadzącymi do zbiornika cementowego, względnie do dołu ustępowego, urządzonego poza stajnią.

Dla odprowadzania nieczystości płynnych ze stajni winny być urządzone szczelnie nakryte kanały, lub podziemne rury.

Nawóz ze stajen winien być uprzątany do zbiornika.

§ 8.

Stajnie wewnątrz winny być bielone perjodycznie, nie rzadziej jednak, jak 4 razy do roku.

§ 9.

Rozmiar stajen powinien odpowiadać następującym warunkom: wysokość minimum 2,60 metra, szerokość 1½ metra, długość 3 metry dla stanowiska konia + korytarze 1½ metra.

Wejście do stajni winno mieć 2 metry szerokości i 2 metry wysokości.

§ 10.

W stajniach nie wolno urządzać tapczanów do nocowania obsługi.

§ 11.

Stajnie nie mogą być urządzone w budynkach mieszkalnych, jak również nie wolno urządzać mieszkań nad stajniami.

§ 12.

Stajnie i podwórza, gdzie się mieszczą zajazdy i stajnie, winny być dostatecznie oświetlone światłem elektrycznym. Inne oświetlenie jest niedopuszczalne.

Stajnie winny być zaopatrzone w gaśnice przeciwpożarowe, umieszczone przy drzwiach stajennych.

§ 13.

W nieruchomościach mieszkalnych, w których mieszczą się większe zajazdy, część podwórza należy odгородzić barjerą i przeznaczyć dla użytku mieszkańców.

§ 14.

Za porządek w stajniach odpowiada właściciel, lub jego dozorca, w ostatnim wypadku imię i nazwisko dozorczy winny być przez właściciela zakomunikowane Policji i Magistratowi.

§ 15.

Istniejące stajnie i zajazdy winny być dostosowane do postanowień ni-

nlejszych w ciągu roku od dnia ogłoszenia w Dzienniku Zarządu m. Lublina.

§ 16.

Winni przekroczeń niniejszych przepisów będą karani w myśl Rozporządzenia Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami, z dnia 10 czerwca 1921 roku (Dziennik Ustaw Nr. 55, poz. 346), oraz w myśl postanowień art. 8 Ustawy z dn. 14-go lipca 1920 roku (D. U. R. P. Nr. 61 poz. 388) niezależnie od odpowiedzialności karnej w myśl przepisów ustawy przemysłowej z dn. 7-go czerwca 1927 roku (Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468) § 17.

Przepisy niniejsze wchodzą w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Zarządu miasta Lublina.

Kierownik Zarządu miejskiego (—) Czerwiński.
p. o. Naczelnika Wydziału Nowakowski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

KRONIKA.

Monografia statystyczno-gospodarcza Województwa Lubelskiego.

Niebawem ukaże się pod tym tytułem wydawnictwo zbiorowe, mające za zadanie syntetyczne ujęcie poglądu na całokształt stosunków gospodarczych województwa.

Monografia obejmuje następujące działy: przyroda (zarys fizyczno-geograficzny), demografia, antropologia, etnografia, dialektologia, rolnictwo i hodowla, przemysł, rzemiosło, handel, bankowość, komunikacja, górnictwo, skarbowość państwowa i samorządowa, ustrój społeczny.

Zagadnienia, dotyczące się spółdzielczości, nie będą omawiane oddzielnie, lecz przy traktowaniu poszczególnych dziedzin produkcji.

Również sprawy ustrojowe, administracji państwowej i samorządowej, związku zawodowe oraz stowarzyszenia będą oświetlane równolegle do odnośnych dziedzin działalności pu-

blicznej, z liczby wyszczególnionych powyżej.

Wydawnictwo, podjęte przy udziale wybitnych sił naukowych, wypełni lukę, dotkliwie dającą się odczuwać z tego powodu, że prace dotychczasowe, o znacznie mniejszym zakresie, nie uwzględniają dorobku lat ostatnich, a przedewszystkiem nie traktują jako całości czynników terytorjalnych, z których składa się województwo.

Przedpłatę na poczet należności za egzemplarze monografji, w kwocie po 50 zł., przyjmuje Kasa Skarbowa na rachunek bieżący Nr. 2 P. Wojewody Lubelskiego; zgłoszenia zaś — Komitet Wydawniczy Monografji, na ręce P. Naczelnika Dr. Bolesława Grużewskiego, Urząd Wojewódzki w Lublinie, ul. Niecała 14.

— 0 —

„Przegląd Samorządowy“ Nr. 15.

Ukażął się Nr. 15 Przeglądu Samorządowego, zawierający następujące artykuły.

1) Z działalności Zarządu Związku Miast Polskich (zawiadomienie o posiedzeniu Komitetu Wykonawczego Zarządu Związku M. P.).

2) Organizacja VII Zjazdu Lekarzy i Działaczy Sanitarnych miejskich (krótkie sprawozdanie z posiedzenia Komitetu Wykonawczego lekarzy i działaczy sanitarnych miejskich, na którym postanowiono, iż Zjazd przy wybitnej współpracy Związku Miast Polskich odbędzie się w Poznaniu w dniach 8 i 9 czerwca r. b.

3) Przemówienie przewodniczącego delegacji Związku Miast Polskich na IV Międzynarodowym Kongresie w Sewilli. Przewodniczącym delegacji polskiej był p. Cyryl Ratajski — prezydent m. Poznania, który w imieniu Związku Miast Polskich zaprosił do Warszawy Zarząd Międzynarodowego Związku Miast na doroczne posiedzenie, zaś członków Kongresu zaprosił do Poznania celem zwiedzenia Wystawy.

4) W sprawie kontyngentu budowlanego na rok 1929 (omówienie okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, ograniczającego przyznawanie

kredytów budowlanych na r. b. tylko na wykończenie zaczętych domów).

5) Zarządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie kredytowania komunalnych zamierzeń inwestycyjnych.

6) O popieranie przemysłu krajowego (popieranie przez samorządy fabryk krajowych przy podejmowaniu zamierzeń inwestycyjnych).

7) Miasta a wystawa chłodnictwa na P. W. K. (o zebranie materiałów z miast co do urządzeń chłodniczych).

8) O zwrot gminie m. Lwowa budynku dawnego arsenału.

9) Orzecznictwo Najwyższego Trybunału Administracyjnego w sprawach samorządu miejskiego (obowiązek ubezpieczenia funkcjonariuszów komunalnych w Kasie Chorych).

10) Zmiany granic gmin miejskich (rozporządzenie Rady Ministrów co do zmiany granic miast: Jordanowa, Parczewa, Janowa, Brzeście n Bugiem, Ropczyc).

11) Kronika. Z życia miast.

12) Z książek — z czasopism.

—o—

Ze Związku Polskich Towarzystw Turystycznych.

W dn. 5 marca b. r. odbyła się w Warszawie konferencja zwołana przez Związek Polskich Towarzystw Turystycznych przy współudziale przedstawicieli Ministerstw, Urzędów Wojewódzkich, Magistratów zainteresowanych miast, Głównego Komitetu Przyjęcia Polaków z zagranicy, towarzystw turystycznych i biur podróży z całej Polski.

Na konferencji tej polecono Zw. P. T. T. utworzenie Centralnego Biura Ewidencji Wycieczek, który prowadzenie Biura polecił Polskiemu Touring-Klubowi. Zadaniem Biura jest rejestracja wszystkich wycieczek i komunikowanie o nich Władzom centralnym, Urzędowi Wojewódzkim, Magistratom miast i biur podróży.

Wobec ważności powyższego zadania Centralne Biuro zwraca się do Komitetów organizujących wycieczki, by bezzwłocznie nadesłały potrzebne dane, co do liczby uczestników, daty wy-

jazdu, obranej tury i zakwaterowania do Centralnego Biura Ewidencji Wycieczek. Warszawa, ul. Warecka 11 m. 18 (Polski Touring Klub).

—o—

„Samorząd Miejski“ Nr. 1 i 2.

„Samorząd Miejski“, organ Związku Miast Polskich, poświęcony sprawom polityki komunalnej, począwszy od stycznia 1929 roku wychodzi pod kierunkiem prof. dr. L. Wł. Biegeleisena.

Nr. 1 poświęcony jest całkowicie sprawie szpitalnictwa w Polsce i zawiera następujące artykuły, wszechstronnie omawiające zagadnienie szpitalnictwa.

Dr. W. Przywieczerski, inż. F. Rakiewicz, Dr. R. Sikorski: „Stan obecny ustawodawstwa szpitalnego i najpilniejsze potrzeby szpitalnictwa w Polsce“.

Autorzy artykułów w sposób jasny a wyczerpujący przedstawiają historję projektów sanitarnych w Polsce, oraz cały ogrom pracy nad przygotowaniem jednolitej ustawy o zakładach leczniczych. Omówiony został analitycznie dawny galicyjski system szpitalnictwa, który jako przestarzały i zbyt ciężki nie może być stosowany w warunkach obecnych. Z wywodów autorów okazuje się, iż po krytycznym rozbiórce ustaw pierwsze miejsce należy się szpitalnictwu b. dzielnicy pruskiej, drugie miejsce, ze względu na najwyższą w Polsce działalność gospodarczo-społeczną i ofiarność społeczeństwa—należy się Królestwu, a dopiero trzecie miejsce przypada szpitalnictwu w Galicji.

Następnie autorzy analizują najnowszą ustawę szpitalną i powody, które mi kierowało się Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, wydając ustawę o zakładach leczniczych; następnie przechodzą do omawiania najpilniejszych potrzeb szpitalnictwa w Polsce na tle wzorów szpitalnictwa zagranicą.

Dr. Henryk le Brun w artykule: „Polskie prawodawstwo sanitarne w stosunku do samorządu“ daje rys historyczny ustawodawstwa sanitarnego w Europie i w Polsce od czasów najdawniejszych, poprzez rozbiory, aż do chwili obecnej.

Wreszcie, p.p. Dr. W. Przywieczerski, inż. F. Rakiewicz i Dr. R. Sikorski w artykule ostatnim: „Zarys historyczny i stan obecny szpitalnictwa polskiego“ podają ciekawy zarys porównawczy na podstawie rozwoju szpitalnictwa polskiego w ubiegłym stuleciu w poszczególnych dzielnicach Rzeczypospolitej Polskiej, kończąc swą pracę źródłowym wykazaniem stanu obecnego szpitalnictwa w Polsce.

W Nr. 2 „Samorządu Miejskiego“ za luty b. r. uwzględniono specjalnie skarbowość komunalną i sfinansowanie budownictwa mieszkaniowego.

W pierwszym artykule: „Ekonomika komunalna“ (cele, zadania i stanowisko w klasyfikacji nauk) autor, prof. Biegeleisen, rozważa zagadnienie specjalnej nauki komunalnej, która winna zająć poczesne miejsce w obecnej nauce wobec rosnącego znaczenia samorządu terytorjalnego.

Ekonomika komunalna, według autora, składa się z szeregu dyscyplin, jak: nauka skarbowości komunalnej, nauka o ludności, statystyka komunalna, polityka terenowa, aprowizacja bezpośrednia i pośrednia, popieranie gospodarstwa społecznego, polityka socjalna, polityka komunikacyjna, nauka o przedsiębiorstwach komunalnych oraz szkolnictwo zawodowe i dokształcające. Inne dziedziny polityki komunalnej należą do specjalnych dyscyplin, więc do nauk technicznych, przyrodniczych i t. d. Nauka polityki komunalnej jest częścią ekonomii specjalnej i opierać się winna o zasadę: jaknajmniejszym wysiłkiem, jaknajwiększe rezultaty.

W artykule następnym pióra Naczelnika Wydziału Finansów Komunalnych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych — M. Porowskiego omówiona została na podstawie szeregu zestawień cyfrowych i obliczeń procentowych skarbowość i gospodarka miejska, z uwzględnieniem różnic dzielnicowych.

Trzy dalsze artykuły pp.: A. Grossa, inż. P. Drzewieckiego i H. Raciażka poświęcone są sprawie budowlanej, głównie zaś kwestji zdobycia funduszy na budownictwo mieszkaniowe.

Treść zeszytu uzupełniają działy:

Przegląd komunalny, zawierający wiadomości o planach regionalnych rozbudowy miast na Zachodzie oraz sprawozdanie z działalności Związku Miast Szwajcarskich za rok 1927/8.

Kronika komunalna — na którą składają się informacje o budownictwie mieszkaniowym Rosji Sowieckiej i kredycie komunalnym w Belgii.

Bibliografia zagraniczna — w której czytelnik znajdzie krótkie omówienie ważniejszych prac z dziedziny gospodarki samorządowej oraz literaturę dotyczącą poszczególnych działów tejże gospodarki.

—o—

„Samorząd Miejski“ Nr. 3

organ Związku Miast Polskich pod redakcją prof. dr. L. Wl. Biegeleisena.

W Nr. 3 za m. marzec 1929 r. uwzględniono zagadnienia usprawnienia administracji komunalnej, polityki terenowej i skarbowości komunalnej.

P. T. Toeplitz w artykule p. t.: „Wywłaszczenie dla celów użyteczności publicznej“, przeznaczonym jako referat na IV Międzynarodowy Kongres Miast w Sewilli, odpowiada na tezy Międzynarodowego Związku Miast, cytując i wyjaśniając prawodawstwo polskie i panujące opinie prawnicze w kwestji prawa własności i prawa użytkowania.

W zwięzłym i treściwym artykule następnym Inspektor Podatkowy Magistratu m. st. Warszawy — p. E. Kalitowicz omawia finansowe położenie miast, a głównie stolicy w związku z ograniczeniem ich źródeł dochodowych, przyznanych przez ustawę „o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych“ oraz brakiem uprawnień do pokrywania obciążeń spowodowanych obowiązkami, nałożonymi na miasta przez nowe ustawy.

W artykule następnym, pióra p. dr. inż. Bronisława Biegeleisena, kierownika miejskiej pracowni psychotechnicznej w Krakowie, podane są przykłady zastosowania zasad organizacji pracy w samorządzie miejskim oraz uzasadniona konieczność oszczędnego wyzyskania sił pracowniczych, celem

wkroczenia na drogę racjonalnej pracy. Droga do tego celu byłoby stworzenie referatu organizacji pracy, oparte o istniejącą już placówkę tego rodzaju, t. j. pracownię psychotechniczną w Krakowie.

Dr. J. Horszowski w artykule p. t. „Wynagrodzenie notarjuszków w b. zabrze rosyjskim za spółdziałanie przy wymiarze i poborze podatków komunalnych od czynności notarjuszków“ przytacza i omawia podstawy wynagrodzenia za wymiar i pobór podatku komunalnego od protestów wekslowych, od umów o przeniesienie własności nieruchomości i od darowizn rzeczy ruchomych i nieruchomych oraz od innych aktów notarialnych.

Końcowy artykuł p. Dr. L. Wł. Biegeleisena poświęcony jest działalności aprowizacyjnej samorządu terytorjalnego. Autor omawia ingerencję miast w sprawach aprowizacyjnych.

Stałe działy czasopiśma: Przegląd komunalny i Kronika komunalna — przynoszą szczegółowe omówienie zagadnień polityki komunalnej i informacje z życia komunalnego zagranicą: Stanów Zjednoczonych, Niemiec, Belgji i Rosji Sowieckiej.

Dopełnia zeszyt Bibliografja Zagraniczna, zawierająca krótkie streszczenia ważniejszych prac z dziedziny samorządowej oraz odnośną literaturę.

OGŁOSZENIE.

Magistrat m. Lublina niniejszym zawiadamia, że plan regulacji cmentarza rz.-kat. na gruntach po-Bazylijańskich oraz zabudowania terenów sąsiednich przy szosie Lubartowskiej i ul. Obywatelskiej w m. Lublinie został przez Ministerstwo Robót Publicznych w Warszawie w dniu 14 listopada 1928 r., za Nr. VII-891 zatwierdzony i ujawniony będzie dla osób zainteresowanych w Wydziale Budownictwa, Magistratu na przeciąg dwóch tygodni, począwszy od dnia 6 maja 1929 roku.

Przytem nadmienia się, że decyzja Ministerstwa Robót Publicznych w po-

wyższej sprawie w toku postępowania administracyjnego jest ostateczna.

Lublin, dnia 1 maja 1929 r.

W z. Kierownik Zarządu miejskiego
m. Lublina *Dylewski*.

Naczelnik Wydziału *Kędziński*.

Elektrownia Miejska

podaje do wiadomości, iż na niżej wymienionych ulicach posiada gotową do przyłączeń sieć elektryczną

KABLOWA:

Krak.-Przedm., Królewska, Kapucyńska, Narutowicza, Kościuszki, Kółtąja, Szpitalna, 3 Maja, Radziwiłłowska, Staszica, (od Krak.-Przedm. do Szpitala Szarytek), Zamojska, 1 Maja, Grodzka, Nowa, Lubartowska (do mostu).

NAPOWIETRZNA:

Szosa Warszawska, Długosza, Snopkowska, Kr. Leszczyńskiego, Wieniawska, Czechowska, Spokojna, Ogrodowa, 3-go Maja, Północna, Staszica, Szewca, Św. Duska, Sądowa, Szopena, Okopowa, Orla, Konopnicka, Narutowicza, Graniczna, Dolna P. M., Górna P. M., Bernardyńska, Zmigrod, Podwał, Zamojska, Farbiarska, Przemysłowa, Fabryczna, Bronowicka, Skibińska, Łęczyńska, (Skibińska-Fabryczna), Plac Bychawski, Probstwo, Lubartowska, Ruska, Czwartek, Kalinowszczyzna, Szosa do Jakubowic.

Następnie w dniu 15 b. m. uruchomiona będzie sieć na następujących ulicach:

Bonifraterskiej, Furmańskiej, Kowalskiej, Szerokiej.

Warunki dostarczenia prądu z Elektrowni Miejskiej oraz wszelkie inne informacje udziela Biuro Elektrowni ul. Narutowicza 22 — tel. 9-61.

Treść Nr. 10-go.

Okólnik p. Wojewody Lubelskiego. Zarządzenie Nr. 126. Z obrad Magistratu. Przepisy sanitarno-weterynaryjne. Kronika. Ogłoszenia.